

אורות השבת

גלוון מס' 985

בטאון הרבנות והਮועצה הדתית בארץ-ישראל
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנhal מערכת
רב אברהם טרייקי

פרשת השבוע
כ"י תצא

עורך
רב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

עבירה גוררת עבירה

ושם לה עלילות דברים: עבירה גוררת עבירה,
 עבר על לא תשא - סופו למטה ליד לשון הרע,

עומק דברי רשיי הלאו, יתבאו בהקדם להבנת המשנה (אביות ד, ב): 'בן עזאי אומר, היו רץ למצאה קלה, וברוחמן העבריה. שמצוות גוררת מצות, ועבירה גוררת עבירה, ששכר מצוה - מצוה, ושכר עבירה - עבירה'. ראשית יש לנו לכוון מבטינו להdagשת התנא hei יץ' למזכזה 'קללה' ו'בורח' מן העבירה, מה ענין ריצה ובריחת זום ומדוע תפס דוקא מצחה קלה. וכן צרך להבין בטעם שענין דרבורי - שמצוות גוררת מצות, ועבירה גוררת עבירה. ואם טעם זה מיבור באתלמוד (שבת ק), עד שאומר לו עשה לך, עד שאריך הרע, הו' ורתימות כוחתי לעבודת ה' על כך צרכיך גוררת. **'החוזה'** מלובין' ציע' אמר לפניו באית המשיח הירך הרע דומה לער שבಡיעתו מטלחה באור גדול, הירך נמצאת ברגעיו הדעהה האחרוניים שלו, ומתחua את הבריות.

אכן כבר עמדו בזה מפרש המשנה, ופירשו כל אחד כדי ה' הטובה עלי, אך מותכם זה את זה. הראשון, הוא פרוש רב עזגדיה נתבננו אחד, ומשלימים הם מוצואה, כך מנגנו של עולם העושה מוצאה אחת - נוח לו לעשות מצות אחרת. והמתהיל בעבירות, קשה לפרש מוסמ. ועוד ששכר מצוה - מצוה, שמן השמים מסייעין וממעינים ביד מי שעשה מצוה אחת שעשה אחרת, כדי לתת לו שכר על שתתייה, עכ"ל. והשני, הוא פרוש ריבינו ונונה (שם), וזה לשונו: 'מצוות גוררת מצות, מכוח הטבע הוא, כי בשעות האדם מצוה קלה פעם אחת הוא מתקרב אל השיטות ומרגיל את רוחו לעבודתו, וכן בכל עניינו גונתה של עולמה השיטה שיש בה טוהר כבנד הגויה' (משלי א, כד), וזה לשונו: 'בכל דבר שאדם למלאכת המצוות... ועבירה גוררת עבירה, גם הוא מון הטבע אחר עבירה אחת' וגונתך מעבודת השיטות, כי תבואו לה' עבירה אחרת אף כי אין יצח'ר' מותאה אליה כבראונה, עישנה... כי תבאו לה' שבעה גוררת עבירה, עישנה גוררת עבירה, עישנה גוררת עבירה, עישנה... והשלישי, והוא ביאור הגויה' (משלי א, כד), וזה לשונו: 'בכל דבר שאדם אינו נח וasket עד שעשוה עד דברים כאלה והוא נהנה מהם, ומהז יש לו נחת רוח הון בדבר מצוה והן בדבר עבירה. וזה עבירה גוררת עבירה, עישנה'.

הנה כן, בחיבור שלושת הפרושים הללו, בא הטעם לביורו מושתניינו, והוא שבעיטם עשיית המצאות מותקרב האדם אל השיטות, והעונג הנפשי שיש בקרבה זו בבחינות ואיני קרובת אליהם לי טוב' (תהלים ע, כה) - גורר אותן להתגעג שב על ה' בעשיית מצוה נוספת, וכן על ה' הדרך עד שנמצא מקיים את כל המצוות כולל אהבה. וזה' 'מצואה גוררת מצואה'. זאת ועוד, שעם עשיית המצואה הראשונה זוכה האדם לסייעתא דשמיא גדולה ורוח טהרה ממורים - בעשיית המצואה השנייה כמאורים 'הבא ליטר מסיעים בידיו', אף כי תקופה קצרה הרה מן הראשונה, וכן על ה' הדרך עד שמקיים את כל המצוות בтир שאות ובтир קלות. וזה שהושינה התנא 'שכר מצוה - מצוה', רוצח למור שבחור עשיית המצואה הראשונה - זוכה לסייעתא דשמיא ליקוי שאור המצוות.

אך לעומת זאת, עצם מעשה העבירה מתרחק האדם מזכותם הכרוביא יתפרק, כאמור הביבא (שיעיה נט, ב) כי אם עוונוטיכם היו מבדילים בין לבן אליהם, וריחוק וה גורר אותו לעבר עבירות ווסףות כמאמר הכתוב (תהלים צ, ח) 'שיתה עוונוטינו לנגדך עלמיינו למאור פניך', דהיינו שרחוק העוונות מעלים מהאדם את מאור פניו ה' - עלמיינו למאור פיך, וזה' 'שבירה גוררת עבירה', עינ' כי 'שכר עבירה' - עבירה, והובנו. והבא יתמאנ פותחן לו, וזה' 'שבירה גוררת עבירה', עינ' כי רץ למצואה קליה. שהרי פשות וברור שמידת הקירבה אל השיטות הבאה מלחמת המצאות, וגם אין מבדיל בין מצווה קלה למצווה חמורה, וזה האות שמקיים את המצואה מהטיה וזריזות, וגם אין נזהר במצוות קליה ולא מיראת העונש או הצפיפות לקבלת גמול שכחה, ויאחבה זו היא המקرت את האדם לבוראו. אך לעומתו, המקיים את המצאות בקיירות ווגם אין נזהר במצוות קליה כבבבורה, וזה האות שמקיים את המצאות רק מיראת העונש או קבלת הגמול. ובעהדר אהבת המצאות, בימה אפוא יתקרב האדם אל בוראו. וזה התנא 'הו' רץ למצואה קליה...' שמצוות גוררת מצואה, עינ' כי רץ מושך

דבר העורך

צא למלחמה היצר

'כ' תצא למלחמה על אויביך', אומר השיל'ה הקדוש ציע'א במלחמות היצר המכטובי מדבר. היוצא למלחמות ביצורו הרע, התורה מבטיחה 'נתנו ה' אלוקיך בידיך', כי הבא ליטהר מסייעין בידיו. ויתריה מזו, 'ושבויות שביו' השבוי, כל העבירות רפהכו לוכויות. מבואר הרבי אין לחכות עד שהיאויב יבוא בגבויך, ואז תנהל מלחמת הגנה, אלא עילך לצאת אל שטח האויב ולנהל שם מלחמות מתקפה, לשעבד את כוחות היצר לעבודת ה'. כמו שאמר הבעל שם טוב הקדוש ציע'א אייזחו גיבור, המכוש את יצרו. שברת היצר אינה דורשת גבורה, אבל כבישת היצר ורתימות כוחתי לעבודת ה' על כך צרכיך גבורה. **'החוזה'** מלובין' ציע' אמר לפניו באית המשיח הירך הרע דומה לער שבಡיעתו מטלחה באור גדול, הירך נמצאת ברגעיו הדעהה האחרוניים שלו, ומתחua את הבריות.

מכוכר גאנט ליטען לאויגען

רב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה"

וכ"ק 'שבטי ישראל' שכונה יא' באור שבב

לוח זמנים שבועי

יום	שעת קדש	יום	שעת קדש	יום	שעת קדש	יום	שעת קדש	יום	שעת קדש	יום	שעת קדש	יום	שעת קדש	יום	שעת קדש	יום	שעת קדש	יום	שעת קדש	
יום ראשון	סעודת קדש ליטר-שבב	יום שני	סעודת קדש ליטר-שבב	יום שלישי	סעודת קדש ליטר-שבב	יום רביעי	סעודת קדש ליטר-שבב	יום חמישי	סעודת קדש ליטר-שבב	יום שישי	סעודת קדש ליטר-שבב	יום שבת	סעודת קדש ליטר-שבב	יום ראשון	סעודת קדש ליטר-שבב	יום שני	סעודת קדש ליטר-שבב	יום שלישי	סעודת קדש ליטר-שבב	
17.9.22	17.9.22	18.9.22	18.9.22	19.9.22	19.9.22	20.9.22	20.9.22	21.9.22	21.9.22	22.9.22	22.9.22	23.9.22	23.9.22	24.9.22	24.9.22	25.9.22	25.9.22	26.9.22	26.9.22	
5:09	5:08	5:07	5:06	5:06	5:05	5:05	5:04													
5:16		5:15	5:13	5:13	5:12	5:11														
6:30	6:29	6:29	6:28	6:28	6:27	6:27	6:26													
8:52	8:51	8:51	8:51	8:51	8:51	8:51	8:50													
9:29	9:29	9:29	9:28	9:28	9:28	9:28	9:28													
10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31													
12:35	12:35	12:36	12:36	12:37	12:37	12:37	12:38													
13:07	13:07	13:08	13:08	13:08	13:08	13:09	13:09													
17:44	17:45	17:46	17:47	17:48	17:50	17:51														
18:46	18:48	18:49	18:50	18:52	18:53	18:54														
19:01	19:03	19:04	19:05	19:07	19:08	19:09														

זמני הדלקת הנרות

- פרשת השבוע:** כ"י תצא
הפטרה: רוני עקריה
כניסת השבת: 18:37
יציאת השבת: 19:26
רבנן תס: 20:12

אורות הקשרות

בזריות ובשמחה לקיים אפיו מזוהה קלה, זוכה לקירבת ה' - הסוללות בפנוי את הדרך לקיים שאר כל המצוות, וכדפי'.

וסימנה טבא אמין להאי מילטאת, מדברי המכ' (שבת ל, ב' ופסחים קי', א): ישבחתי אני את השמחה (קהלת ט) - זו שמחה של מצוה, ולשמחה מה זו עשו (קהלת ב) - זו שמחה שאינה של מצוה. למדך שאין

שכינה שורה מותוך עצבות... אלא מותוך שמחה של מצוה, שנאמר ועתה קחו לי מנגן והיה בנגן המנגן ותהי עליו ד' ה' (מלכים ב ג, ט). אמר רב

יהודאי, וכן בדבר הילכתה, וזה המקור לדברי הרמב"ם (הלכות לולב ח ט): יושמה יישום אדם בעשיית המצוות ובאהבת האל שצוו ח奸, עבדה

גדולה היא..., עיי'. ושל דקדק, היכן רמזו בפסוקים אלו עניין השראת השכינה, ולא עוד אלא לשלמו מהם שאין השכינה שורה אלא מותוך שמחה של מצוה.

כך שמחה בהן. וכן יש להעיר בדברי הרמב"ם, שהוסיף ע"ד הש"ס י' ואבחבת האל שצוו ח奸. הוא שאות היגיון של הגוף צוריך לחזק ולעבוד בו את ה', אבל את הנפש'

של הגוף, את התאווה בנשימות עצמה, צריך לבטל.

ובשער ואת בנין גם את הניתנות דברי הש"ס (שמ): אמר רב יהודה,

וכן לדבר הילכתה. שכן אם בהשראת השכינה הבאה מותוך שמחה של מצוה עסיקין, אי פשות שכן הוא במצוות תלמוד תורה - שמקורתו של האדם אל השכינה יותר מכל המצוות, כאמור (פה א), יתלמוד תורה נגends כולם. וככה הם דבריו הנפלאים של הבהיר (אוית סימן מז) בביאור ברכת התורה, וות"ד: יתנו הקב"ה במתנה את תורה הק' תורה אמת שלא תשכח מתנתנו ונשפטנו וגופינו מרוחם ברבים ו��' הש"ס ו��' הילכתה.

גידים - ברכמ"ח מצוות עשה וששית מצוות לא תעשה שבתורה. וכוננותו יתברך, שניהה עסוקים בתורה כדי שתתעצם נשמנתו בעשיותו ורוחניותו וקדושתו מוקר מצאה התורה. וכשאנו עוסקים בתורה על כוונה זו, הרי

אנחנו מרכבה והיכל לשכינתו יתעלה. וברבנן ממש השכינה קובעת דירתה והארץ כולה הייתה מאירה מכבודו. ובזה היה קשור לפמלייה של מעלה עם פAMILIA מטה והיה המשכן אחן. והוא קודם למדוד התורה נפתח בברכה להשכינה ע"ל נתינתה התורה לעמו ישראל, כדי שנאה נפקדים בקדושותם ובשכינתו יתעללה... ולהויר השכינה בקרבניה, עיי'. ובדברים מופלאים ומופרשים, שעלה ידי לימוד התורה אנחנו מרכבה והיכל לשכינתו יתעלה.

וכבר השכיל הרמח"ל (בפתח ספר מסילת ישרים) להגדר מעלה זו בתורת

חוות האדם בעולם, וות"ד: חובה האדם בעולמו הוא להתענג על הי' ולתנות מזוי שכינתו... כי השילימות האmortiy היא רק הדבקות בו

יתברך, והוא שאה דוד המלך ע"ה אמר (תהלים עג, כה) יא' קרבת ה' לי טוב'... וככה השינוי אחר כבש את יצרו ותואתו ונתרחק מון המורחיקים

אתות מהטווב ושתדל לדבק בו, כן ייגיהו וישמח בו, עיי'. ובדברים אלו גנוו היסוד לכל מאמרי בביאור המשנה ו��' שלפנינו!

מעשה בחסיד אחד נזוב בא בספר יעד יוסף חי לרביינו יוסף חי' (צ"ל) שהיה אסטניס גדול עד שככל פרי שהיה מכenis לפיו היה רוחכו קודם לכך שבע

פעמים. ועם שאלונו, הרי הין מחול מפרנסים אשר רוב תקנות העיר נמוש על לך, וא"כ והיא קיימתה בחם מצות מיצח הדם לתוך פין!

יתברך, והוא שאה דוד המלך ע"ה אמר (תהלים עג, כה) יא' קרבת ה' לי טוב'... וככה השינוי אחר כבש את יצרו ותואתו ונתרחק מון המורחיקים

אתות מהטווב ושתדל לדבק בו, כן ייגיהו וישמח בו, עיי'. ובדברים אלו גנוו היסוד לכל מאמרי בביאור המשנה ו��' שלפנינו!

גנום גנום אבן אבן אבן

הרבי יהודה דרעין

הרבי יהודה דרעין בא"ר-שבע

לשאלות רבים

הננו להפנות את תשומת לב המתפללים היקרים המשכימים לאמרת הסליחות באשמורת הבוקר או בחצות הלילה, כי יש להימנע מלתקוע בשופר כת אמרות הסליחות במידה ושכנים מתלוננים על הפרעת מנוחתם

ויעוזאיך יrecht ויעוזאיך תכונן כרכת ט' כרכ' ג' ו' שאלות ה' חי

לקאים בנו חכמי ישראל

הציבור מtabק' להעתיר בתפילה עבר' הרה'ג' יוסף דהאן שליט'א בנו רחל בתור שאר חולין עמו ישראל והוא אל כביר לא ימאמס את תפילהותינו.

אורות הפרשנה

מורה דרך לרעה

'כי יהיה איש בן סורר ומורה' (כא, יח), מבאר העיטורי תורה" سورר לעצמו; מורה להרים. זהطبع של רשות, לא זו להם שם עצם רשיים, אלא רצונם להיות מורי תורה ולהורות אחרים לארחים רשותם לאחרים.

מגן' נפש' של המן

'כי יהיה איש בן סורר ומורה' (כא, יח), הבעל שם טוב הקדוש זע"א אומר שצרכי לעבוד את ה' עם הגוף, באמון של "יעוזב עזוב עמו". הרבינו מבואר לעומת זה, בן סורר ומורה מוחשי איזו ירידה יכולה להיגרם על ידי שהאדם נגר אחר הגוף, עד שהוא הוא עוזל סובב. אלא החילך הוא שאות היגיון של הגוף צוריך לחזק ולעבוד בו את ה', אבל את הנפש' של הגוף, את התאווה בנשימות עצמה, צריך לבטל.

התחממות גהעעה מהחומר

'כי יהיה איש בן סורר ומורה' (כא, יח), אומר ה'שם משומאל' זע"א סורר ומורה נידון בסקליה על שם סופו. והדבר תמהו, שהרי כל החומר הוא שמא יעשה רוצח, והלו רוצח דינו בסיפ', ומדוון בן סורר ומורה די בסקליה החמורה, מכאן שההשתאות חמורה מן הטומאה עצמה. ההתחממות גורעה מהחומר.

ן סורר ומורה והפוך

'כי יהיה איש בן סורר ומורה' (כא, יח), אומר ה'שם משומאל' זע"א פרשת בן סורר ומורה קשורה לפרשה הקדמת העוסקת בדיין בדור. חשיבותו של הבן הבכור בהיותו ראשון. באומה מידה שובה התקופה הראשונה בגבורתו של האדם, והוא משפיע על כל משך החיים. צרכיהם לשיס לב מivid לראשת זמן ההתגברות, אחרי הבר-מצוות, שהגען יהונך לתורה ולמעשים טובים.

הלימוד עצמו מצוה

'כי יהיה איש בן סורר ומורה' (כא, יח), אומר רבי יושבאל מלובלין זע"א איתא במסכת סנהדרין (עא, ב), בן סורר ומורה לא היה ולא עתיד להיות. ולמה נכתבר דרוש וקבל שכר. למדנו כי חובה לימוד התורה היא לא רק כדי לדעת מה לעשות ולקיים, אלא הלימוד עצמו הוא מצווה, אף אם אין מוביא לידי מעשה.

אחדות אצל ההורם

'איןנו שומע בקהל אליו ובקהל אליו' (כא, יח), מבאר ה'עלולות אפרים' איתא במסכת סנהדרין (עא, ב), אחד התנאים בין בן סורר ומורה זה שהוא קולם של ההורם שווה. זה בא לא למסור שכך און ההורם משתוים בעדותיהם ואין בינם שלם בית לא אשמת הבן היא שנעשה 'سورר ומורה'. קשה לצפות שambilת זה יבואו בין טובי יותר.

אל תהיה הגורם

'כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגג ולא תשים דמים בביתך כי יופל הנפל ממנה' (כב, ח), מבאר ה'בנין אריאלי' אף על פי שקיים את מצוות שליחת הקון, וההוראה הבטיחה לך אריכות ותחומים, אבל צאת אל תחשוף שמשועה איך צריך לעשות מעקה כדי לשמר על עצך, שכן גם אם אתה עצמן הבטחת הרי ייתכן כי יופל הנפל ממנה' שמא יופל מי שרואין ליפול. אבל אלה תחיה הגורם לך.

גדר בפני התנשאות

'עשית מעקה לגג' (כב, ח), מבאר ה'של'ה הקדוש זע"א אם התעלית ל侷ען מליון, אל תיתפס לאוואה, גג רומו להタンשאות וגאותה. 'יעשית מעקה לגג' עשה דר סביב הגג, שתגדרו ותחסום את התנשאות. ואם לא, משם תהייה לך נפילה' כי יופל הנפל ממנה'. כמו שאמרו לפני שבר גאון חי'.

ההורם קשים

'עשית מעקה לגג' (כב, ח), מבאר ה'ימילות אדם' הנה "מעקה" ראשית תיבות "ה"רהור ע"ריה ק'שימים מעבירה". המוח הוא האיבר הגבוה ביותר של האדם, ונזכר נג. אנו מכוונים לשמור את המוח מפני הרהור ע"ריה.

מעקה לחידוש תורה

'כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגג ולא תשים דמים בביתך כי יופל הנפל ממנה' (כב, ח), מבאר ה'א/or תורה' כי תבנה בית חדש' אם תזכה לחידוש תורה לה' וידקה לה' ויעשית מעקה' עליך לשועות מעקה' "לגג" למבדת לך' יגביה לך' יגביה לך' כי הכל מאייתו יתרך. ואם יגביה לך' יגביה לך' ראיו זה ליפול.

עפודת מושמה

'כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגג ולא תשים דמים בביתך כי יופל הנפל ממנה' (כב, ח), מבאר ה'רבי' כי תבנה בית' "עפודת מושמה" בשעה שאדם עסוק בעשיות ביתו ודירות לה' יתברך בעולם הזה התנתנו, "חדש" שזו עבודה חדשה לשמה, כי קודם וידקה לה' מטהה לא העסוקה בזיהה, "יעשית מעקה לגג" עליו להיות מוביל מוענייני העולם. אונם יש להעסוק עם ענייני העולם, אבל אין הם צרכים לתופס מקום. ההתנסוקות בהם היא אך ורק כדי למלא את הכוונה העלונה.

אורות הכלשות

**השובות הלכתיות משולחנו של מורהנו המרא דארא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א**

הלכות ראש השנה

סימנים טובים, התפילה והשופר

ש - האם יש מצוה להרבות באכילת סימנים טובים בלילה ראש השנה?

ת - יש לנו גנים ליטול ידיים לשעודה ומברכים המוציא ואחר כך מתפללות ותchanונים כדי לעורר רחמי שמים בזכות הצדיקים שכני עפר, ומהג זה יסודו בהורי קודש. וטוב שיתנו צדקה לעניים קודם התchingות, כדי לקיים "צדקה תציל ממות".

ש - האם טוב לעורוך את סדר הסימנים בתוך השעודה, או לפני השעודה?

ת - יש לנו גנים ליטול ידיים לשעודה ומברכים המוציא ואחר כך מתפללות ותchanונים כדי לעורר רחמי שמים זכיון, יברכו בורה פרוי העץ על התמר וכוכונו להזיאיה ידי חובה את כל פירות העץ שרוצים לאכול, אך לא יברכו על הרוביא ואשר מניין ירקות, שהרי הם באים מותוך השעודה ופטורים מהם חובה. ויש לנו גנים להקדים את סדר "הסימנים" קודם נטילת ידיים לטיעודה. ולפי מהג זה, יברכו גם על הרוק הראשון בורא פרוי הארץ ומוכנסים כדי להראות בנטשיינו שאנו בטוחים בחסותו יתרבך שיוציא לצדק משפטנו. ועל כל פנים, לא ללבש בגדים מהודרים כבשאר ימים טובים, כדי שהיא מורה הדין עליו.

ש - האם יש להקדים הברכה לפני אמרית הי' רצון, או לאחר?

ת - גם בזה יש לנו גנים חלוקים: יש שנגנו לברך על הפרי ואחר' באמוריהם את הי' רצון, כדי להקדים שברא של הקב"ה לפניו שמקש על עצמו. ושנגנו אמרית הי' רצון ואחר' מברכים על הפרי, כדי שלא הפסיק בין הברכה לאכילה. ולפי הנראה, אלו ואלו יש להם על מי ליטמק, וימשיכו במנהוגם.

ש - האם אפשר לטבל את פרוסת "המושcia" בסוכר או בדבש, במקום במלחת?

ת - גם בראש השנה יש לטבל את פרוסת "המושcia" במלח כדרכו בכל ימות השנה, ואחר כך רשאי לטבלה בדבש או סוכר.

ש - האם יש מעלה מיוחדת בתפילה ר'יה יותר מאשר ימות כל השנה?

ת - תפילה ר'יה מעלה גדרה עד מאד, ודרשו רבותינו על הפסוק "פנה אל תפילת העරער" (תהילים ק"ב): אמר רב כי צריך לכלי דוורת אמרו, שאין להם לא כהן ולא נביא ולא בית מקדש שיכפר עליהם, ולא נשטייר להם אלא תפילה אחת לרשותה ושם היכירום, אל תבזה אותם מהם. ורבנן אמר, אפללו "החותמים במעשיהם" ועמדים לפניה ברוחה השנה ווים כי יפרום, ואתת בורא אותם "בריה חדשה". ועל כן יתחזק מכך לכוון את ליבו בתפילה ראש השנה, יען כי יש בכוחה להפוך את דין ולהוציא לאור משפטו.

ש - השומע קול שופר, האם צריך לכוון לצאת ידי חובה?

ת - הלכה פסוקה היא, שמזכות צרכות כוונה. ועל כן השומע קול שופר צריך לכוון ליביו לצאת ידי חובה. הן בשימוש הברכות והן בשימוש קללות השופר. והוא שכריו התקע בפירוש לפני התקינות, שהוא מכון להוציא את הקהיל דידי חובתם וגם הם יכוון לצאת ידי חובה ולא יענו "ברוך הוא וברוך שם", אלא רק "אמון".

ש - האם עומדים או יושבים בעת התקיעות?

ת - בתקיעות הראשונות נהגים לעמוד בשעת הברכות ומיד אחר כך יושבים הקהיל לשימוש התקיעות, ואלו הם התקיעות "מושב". ואלו הם התקיעות בתפילה נוספת מוסף, צריך כל הקהיל לעמוד, ואלו הם התקיעות "מעומד".

ש - האם מותר להפסיק בדיור בין התקיעות "מושב" - לתקיעות "מעומד"?

ת - אסור להפסיק בדיור בין התקיעות "מושב" לתקיעות "מעומד" שהרי ברכה אחת לכלן. ועל כן יש להזהר את הציבור שלא ישற כל בשיחה בטילה משעת התקיעות הראשונות ועד גמר התפילה.

ש - האם נשים חייבות במצוות שופר?

ת - מעיקר הדין נשים פטורות במצוות שופר, מפני שהיא מצויה שהזומן רומה. ומכל מקום, כבר קיבלו עליהן הנשים לקיים מצוות זו בתורת חיוב באתות לבית הכנסת לשימוש קול שופר. ואם אינה יכולה לבוא לבית הכנסת, יבוא התונקע לביתה ויתקע לה בל' ברכה. ואני רשאית לבטל אתמנה, אלא על ידי התרת נדרם.

מנהיגי ערב ראש השנה

ש - האם יש מקור לנוהגים לבקר בבית העלמי בערב ראש השנה?

ת - יש לנו גנים לפקד קבורי אבות וকברין צדיקים בערב ר'יה ומורבים בתפלילות ותchanונים כדי לעורר רחמי שמים בזכות הצדיקים שכני עפר, ומהג זה יסודו בהורי קודש. וטוב שיתנו צדקה לעניים קודם התchingות, כדי לקיים "צדקה תציל ממות".

ש - האם הטבילה במקורה בערב ר'יה היא חובה?

ת - נוהגים לטבול בערב ר'יה במקורה כשר, כדי ליתר מטומאת קורי. וממי שקשה עליו הטבילה מטעמים רפואיים, ישטוות את גוףו בתשעה קבון של מים בפעם אחת (2.5 ליטר מים).

ש - האם מצווה לבוש בראש השנה בגדים נאים כמו בשבת וחג?

ת - אף על פי שרראש השנה הוא יום דין גדול ונורא, מכל מקום מצווה לבוש בו בגדים נאים ומוכנסים כדי להראות בנטשיינו שאנו בטוחים בחסותו יתרבך שיוציא לפניו בלבילה, לא ללבש בגדים מהודרים כבשאר ימים טובים, כדי שהיא מורה הדין עליו.

דלקת הנר, קידוש והסעודה

ש - האם מברכות שהחינו בהדלקת נרות של ראש השנה?

ת - אין הנשים מברכות שהחינו על הדלקת הנר, מפני שיוצאות די חובה בברכת שהחינו בקידוש.

ש - האם מברכים שהחינו בקידוש בשני הלילות של ראש השנה?

ת - מנהג הספרדים לברך שהחינו בקידוש שני הלילות של ראש השנה. וטוב להשאיר פרי חדש או בגד חדש ולהעמידו לפניו בלילה השני בשעת הקידוש ויכוון עליו בברכת שהחינו, כדי לצאת ידי חובת כל הדעת.

ש - האם יש חוב ללימוד משניות רבשת ר'יה, בסעודות ליל ר'יה?

ת - אין בזה חיוב, אך מנהג טוב הוא ויסודותיו בהורי קודש. ועל כל פנים, הוא חשוב יותר מכל "הסימנים" הנהוגים בלילה הזה, שהרי אין לך סימן טוב יותר ממי שפותחה את סעודתנו הראשונה של השנה החדשה בדברי תורה.

ש - מי שכח לומר "עללה ויבוא" בברכת המזון של סעודת ר'יה, האם צריך לחזור?

ת - אומרים עללה ויבוא בברכת המזון של סעודות ראש השנה,ليلו ויום. ומכל מקום אם שכח ולא אמר עללה ויבוא, אין חור, מפני שאין חיזב באכילת פת בסעודות ראש השנה.

פרישות והנהגות

ש - האם צריך לחתוג בפרישות בלילה ראש השנה?

ת - מנהג חסידות שמנעו אדם עצמו מתשמש המיטה בשני לילות של ראש השנה. אולם אם חל ליל טבילהה בלילה השני, חייב לקאים עונתו. והמתחשך לדוחות תשמש של מזח, הרי זה חסיד שולטה. וכן מי שחשוש פן יבוא חיו' לדי הרהור ואיסור, איןו חור, אבל וכל להחמיר על עצמו בזה, והחכם עיניו בראשו.

ש - האם צריך להחמיר שלא לישון ביום ראש השנה?

ת - טוב ונכון שלא ליתן שינה לעיניו בשני ימי ראש השנה - מנץ החמה עד השקעה, כדי שלא ישן מזמן. ומיד אחר התפילה וסעודות היום, יזרע לבית הכנסת לשימוש שיעורי תורה וקריאת תהילים. ויש נהיגים את התהילים פעמיים בשני ימי ראש השנה, שהוא שלוש מאות מזמורים כמנין "כפר" ועל כל פנים מי שקשה עליו עד מאי בלילה השני, ישתדל לפחות להחזיק עצמו עד אחר חצות היום.

ש - האם צריך ליזהר מסימנים רעים?

ת - כשם שמשתדרים בראש השנה השנה בראבנות בסימנים "טוביים", כדי ליזהר מסימנים "רעילים". ודוגמא לכך היא מידת הкус שהיה שורש כל המידות הרעות. וכתבו הפסוקים שיש ליזהר מעד שלא יкус כלל בימי ראש השנה, פן יкус חלילה כל השנה.

פָּעָמִים תַּהְלִילִים

בקישות נמשכו על דלת הפונדק. זה היה פונדק קון שכון על אם הדוד. באotta עת לא היו ההורים בכיתר, ושני ילדים שבו בו בלבד. למשמע הנקשות הילדים הביטו בחשש זה בזה והיססו לפתח את הדלת. לבסוף החליט הגודול שבכון, בן התשע, לבדוק מי בפתח. הוא הופעתה לראות מולו רב מכובד נושא פנים.

האיש שאל: "היכן אבא ואימה?". הילדים ענו כי הם יוצאו לסיורים ואמורים לשוב.

שוב שאל האיש: "היכן המלמד שלכם?". הילדים השיבו כי זו עונת 'בין החומנין' שבה המלמוד פטור מעבודתו.

"אם כן", המשיך האיש בעודו נכנס אל הפונדק, "הבה נלמד קצת".

הוא פנה אל הילד הגדל: "מה אתה לומדים?". הילד השיב: "חומש". "ומה אתה כבר יודע?", שאל את הקטן, והילד ענה: "לומר תהילים".

"הבה נקרא יהוד כמה פרקי תהילים", הציע להם האיש. ישבו הילדים עם האורה וקראו יהוד פרק ועוד פרק מספר תהילים.

רב שמאול מליאוואריטש, המכונה מהראש, ניגג ליצאת לעיתום קרובות למסע בעגלה בשוחות שמחוץ לעיריה ליבורוארטש, למטרות בריאות. פעמים רבות ערכו ליד הפונדק שכפר הסמוך, שאחורי נחל יהוד יראשימים, אך מעולם לא עצר שם.

עם לקוחותיו של היהודי נמנעו איכרים גויים רביים. ורכס היהת להקת ממנה מזכירים בהקפה, ואת חובותיהם החזירו בסחרה או בגדילם חקלאים. מזמן למן יצא היהודי אל הרים והערים, אל בית לקוחותי, כדי לגבות מהם את החובות.

באותו בוקר יצא האב לסייע בעירות השכונות. הוא היה אמרו לחזור לכל היורע עד שעת הצהרים. בינו לביןים יצאה גם האם מוחבת לזמן קצה, והילדים נותרו לבדם.

הפעם, כאשר הרבי מהר"ש יצא לטוטלו ועבר ליד הפונדק, ביקש מהעהלון לעזרו לידי. הוא נכנס פנימה, וכשראה את הנעים וגערנים החל לקרוא עמו בספר תהילים.

כעבור זמן קצר חזרה האם לביתה ונדרמה לראות את ילידה ישוכבים אל השולחן, קוראים תהילים בחום ובתહלהות, ועם קורא את הפסוקים גם הרבי, במנגינה מעוררת רחמים. האם לא רצתה להפסיק לאמרות תהילים, ולכן נῆסה למיטה ושם הביטה בהם שוב ושוב.

לאור שראו יהודיו כמה פרקי תהילים קם הרבי, אמר שלום לילדים ונגה לצתת. אלום כאשר הגיע עאל הפתעה עצר לפעת, הסתובב וחזר אל השולחן וביקש מהילדים למור עמו עוד כמה פרקי תהילים. בשומה שבו הילדים וקרוואו עם הרבי עוד כמה פרקים. לבסוף קם הרבי מקומו, נפרד מהם בחיבה ויצא מן הבית.

שיעור מיוחד לשילוח ציבוד וקורס לבעלי התקיעות בשופר

לאור בקשת רבני וגבאי בתיה הכנסת, הננו להודיע לכל בעלי התקיעות אשר אמורים לשמש כתוקעים בשופר בראש השנה הבעל"ט כי גם השנה יתקיים א"ה קורס מיוחד אשר יכלול לימוד ושינון דיני התקיעות ועובדת משישית, בשילוב ההלכות הנוגעות לבעלי התקיפה וכן בטלילה ניסתה האישה לעורר את העלה מעלפונו, וסוף סוף התואוש עלה מעלפונו, והחל לספר את אשר עבר עליו.

בכiao אל בית אחד מלוחותוי, איך גו, לבות את חברו, בקשו להלה לבוא עמו אל מחוץ התובואה, כדי לפחות לו תבואה לשלשים ומעלה. מיד בהיכנסו אל המחסן עלתה לראשונה אורה את דלתות על פניה תאייר, והוא מנסה עלה את גדרינו מבפנים, ובוחנת רצח אמר ליהודי כי הוא מתכוון להרגו.

היהודי חשב כי יידרו הגי חומר לו לבון, אך שנוכח שכונתו ציונית, החל להתחנן לפני כי יחש על חייו ואמר כי הוא מותה לו על חברו. אך הגי נתבר בשלה, והיפש את גדרינו כדי למשת את זמנו.

לאחר שלא מצא את הגדרון קשר את ידיו ורגליו של היהודי והליך להבאת גדרון מביתו. כל תבואה עת היהת אששת האкар בשדה, ובשבה משם נῆסה לתומאה אל המחסן, בהלהacha אורה בה בראותה את היהודי הקפוא. וזה החל להתחנן על נפשו.

"ירצחה אני לשחררך", ענה היהישה, "אך בעיל אדם אכו ויהרג אותך". היהודי הביע כי תשוב אל השדה, וכבר לא חשבד בה בעלה. שכונעה האישה שחררה את היהודי מכבלו. היא גם עיצה לו להסתתר בין עמות החצר בשדה, מחש שבעליה יחשפנו יודוד אחריו.

בינתיים חור האкар אל המחסן ויליה כי טרפו געלם. הוא צעק וגירף וניסה להשפץ אותו. ברגע מסוים שעוד רגע כי הגי עומד לידו ממש ועוד רגע גילה אותה, אך ה' היה בעורו והרוצה לא לבחין בו.

המתין היהודי במטותו עד רדת הלילה, ורק כאשר עלה מוחלתת כסתה את האורו והכל נמו את שנותם, העוז לצעת מהמחובאו ולהזoor לבתו.

עהה הגי תורה של האישה לספר במלען על בקורתו המורא של הרבי בזמנים באותו יום, ועל אמרית פרקי תהילים עם הילודים. לא היה להם כל ספק כי כוכת פרקי תהילים ידא שהביאה את גיסי הצלתו של האב: פעם וראשונה במיחסן, כאשר האкар לא נמצא את הגי הגרון, ופעם שנייה כאשר הגי התקירב מאד למקום מחובאו, ובכליות לא לבחין בו.

לעילוי נשמתת
רב יוסף שלמה טריקי זצ"ל

והרבנית רחל טריקי עה"
בת סמי' זל' ז.ב.ה.

שבת שלום!

שיעור יתקיים א"ה ביום רביעי כ"ה אלול תשפ"ב (21.9.22)
בבית המדרש"kol יהודה" רח' הרב מנחם גבאי 23, ש' ד'.
תפילה מנוחה בשעה 18:00.

במעמד כב' מорנו ורבנו המרא דआתרא

הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הרבי הראשי וראב"ד באר שבע

**שיעור (מיד אחרי תפילה מנוחה) ימסר ע"י
הגאון רבי אליהו בר שלום שליט"א
רב העיר בת-ים**

**הקורס הוא במפגש אחד ללא תשלום
וממומן ע"י הרבנות והמוסעצת הדתית ב"ש**

**על פי הוראת מז"ר המרא דआתרא שליט"א,
חל חובה קדושה לכל בעלי התקיעות להשתתף
בקורס זה, כמפורט בפסקים שהיביר לשנן את
הלכות התקיעות בכל שנה וธนา ומומלץ גם
לכל השילוחי ציבור (חזונים).**

ירושע דMRI
ממוננה המועצת הדתית
לשכת רב העיר.
נ.ב. אין צורך בהרשמה מראש כולם מוחבנים.

לֵיכֹזֶן הַיְכֹזֶן הַיְכֹזֶן

רַבּוֹןִי מִישָׁאָל מִכְלֻוָּה דְהָאָן זִצְׁקָעַל 25

ובמעמוד קדוש זה יוכנס ספר-תורה להיכל
לע"נ אליהו בן שרה בוארון ז"ל
פרטים א"ה בעלו הבא

ר' מישאל מיכלוף דהאן זצ"ל

שבת שלום!